

trinnsvis vil være at tage Hensyn til Dyr med paalidelige Stamtavler og hørende til gode og stedvante Racer og Stammer", og ved Distriktsfuerne „fortrinnsvis bliver at tage Hensyn til Dyr, der ere forsynede med paalidelige Stamtavler", har man i nærværende Lovforslag ment i Begyndelsen af Afsnittet om Præmiering at burde opstille ensartede Bestemmelser angaaende de nævnte Kvalificationer gældende for alle Arter af Skuer, og ved de her brugte Udtryk, at der under i øvrigt lige Vilkaar fortrinnsvis vil være at tage Hensyn til Dyr med fremtrædende Racepræg, forsynede med paalidelige og oplysende Stamtavler og hørende til gode saavidt mulig rene Racer og Stammer, har man ment ikke alene at forhindre, at der præmieres Individuer, der maa betragtes som rene Tilfældigheder, og som derved ere uden Nytte for Avlen eller endog til Skade for denne, men tillige at finde det rette Udtryk for det Maal af Fordring til Racevenhed, som man under Hensyn til de forskellige Dyrklasser, som Loven omfatter, vil kunne opstille, idet Husdyravlens Udviklingsstrin i disse Egne af Landet ikke tillader at stille absolute Fordringer.

Fordringen om „stedvante" Racer og Stammer, der findes i den nævnte Lov har man, da Udtrykket ikke passer for alle de paagældende Dyrklasser (Glydesdale-Heste, Yorkshiresvin, Korhornskvæg osv.), ikke ment at burde bibeholde.

Tilstud til Landboforeningernes Dyrskuer.

Til § 3.

Som det fremgaar af Forslaget har man ment at burde indbefomme de i Landboforeningerne fremkomne Duffer om Uvidelse af Rammerne ved Dyrskuerne, idet man har medtaget 1 Aars Hingste og Familiegrupper af Heste og Kvæg.

Da man dernæst har ment, at Præmiering af enkelte Køer og Kvier i mange Tilfælde er af en ren underordnet Betydning for Avlens Fremme, men dog ikke helt har villet udelukke saadan Præmiering for ikke derved at affære smaa Besætninger, der ikke ere i Stand til at møde med Samlinger, fra at kunne møde frem til Præmieestning med Hundyr, har man nøjedes med at sætte en Grænse for Størrelsen af de Kvæghold, fra hvilke enkelte Køer og Kvier kunne æfte Præmie.

Med Hensyn til Præmiering af „Samlinger", har man, da Erfaringen har godtgjort, at en Forklaring af dette Begreb var ønskelig, fastsat det Antal Dyr, der bør

kræves, for at den paagældende Samling kan tillades at konkurrere som saadan, til 3, idet der kun med mindst dette Antal kan være Tale om en frugtbar Sammenligning mellem de enkelte Individuer i Retning af Ensartethed og Godhed.

Da man dernæst ikke har ment at Samlinger af sammenkøbte Hundyr burde præmieres, har man foreslaaet en Bestemmelse om, at Hunddyrene her skulde være af eget Tillæg.

Naar det samme ikke er forbudt for Hunddyrenes Bedkommende, har dette sin Grund i, at det ikke sjældent i en Besætning eller Stamme kan blive baade ønskeligt og nødvendigt, at Blodet fornyes gennem Indkøb af Dyr. Endelig har man, da Hingste og Tyre under to Aar mulig ikke senere oplyde de Forventninger, man i den nævnte Aker maatte knytte til dem, ikke ment, at der burde tilkendes disse „Præmie" men ikkun „Holdepenge".

Af Hensyn til den paa Dyrskuerne stedfindende rigelige Præmiering af Følhopper, har man ikke ment, at der var Grund til i Loven at forbeholde disse en særlig Sum.

For mulig at reducere Antallet af de mange smaa Landboforenings-Dyrskuer, hvis Betydning for Avlen ofte er meget ringe, har man foreslaaet, at der hved Landboforeninger, der afholde det aarlige Skue i Forening, et yderligere Tilstud til Anvendelse enten til Præmier eller til Mødepenge til fjærnerboende Udstillere.

Naar man ikke har ment at burde foreslaa det samme Resultat opnaaet ved Stærkelse af Betingelserne vedrørende Foreningernes Medlemsantal og Størrelsen af Foreningernes eget Bidrag til Præmieringen, er Grunden hertil den, at strengere Bestemmelser i nævnte Retning let vilde affære en Del særlig i Landets tyndtbeboede og fattigere Egne værende Landboforeninger, hvis Skuer ere af uomtvistelig Betydning for den paagældende Egns Husdyravl, fra Statsstilstud og derved rimeligvis fra at kunne holde Dyrskue.

Endelig har man for ikke at udelukke visse affides liggende mindre Der fra at kunne faa Del i det her nævnte Tilstud foreslaaet, at Landbrugsministeren, hvor særlige geografiske Forhold maatte gøre det ønskeligt, skal kunne fravige Betingelserne vedrørende Størrelsen af Medlemmernes Antal og disses Bidrag.

Tilstud til Fællesskuer.

Til § 4.

Af Hensyn til Fællesskueres overordentlig store Betydning for den paagældende